

Елга буендагы бу ялгыз йортның тирә-ягын кычыткан, алабута, эремдер кебек чүп үләннәр басып киткән. Абзар, мунча, койма шикелле корылмаларның эзе дә юк. Бүрәнәләре кара көйгән, түбәсе урта бер жирдән сыгылып төшкән әлегә өй, бик теләсә дә билен турайта алмаган картка ошап, мескен бер кыяфәттә бөкрәеп тора иде.

Дөнъяның дүрт ягы да ачык булуга карамастан, бу йортның янына килергә шикләнәсең. Урамнан үтеп барышлый, аның пәрәвез каплаган тәрәзәләренә карамаска тырышасың. Ул тәрәзәләр артында кемдер бар, һәм ул сине яшерен генә күзәтәдер кебек.

Караңгы төшөп килә иде инде. Авыл аша бер мөсафир узып бара. Теге өйнең моржасыннан төтен чыгуын күреп, гажәпкә калды.

– Әйе, кеше яши анда, – диде, аның соравына капка төбөндә утыручы карт. – Тик егерме ел инде күргәнебез юк үзен. Читтә йөрөп кайтканнан соң кереп бикләнгән иде... Башта аңламадык, аннары көлдек, шуннан инде, акылга сайдыр дип, кул селтәдек... Айлы төннәрдә күреп калучылар булгалый аны...

Бу өзек Яр Чаллыда яшәп ижат итүче Марс Яһудинның «Чалгы чыңы» дип исемләнгән яңа хикәсеннән алынды. Әсәр кызыксыну уяткан булса, дәвамын Мәйдан журналының быелның 2нче санында укый аласыз. Шулай ук хикәя белән Интернет челтәрәндә ... сылтмасы аша кереп таныша аласыз.

“Мәйдан” журналында басылган.